

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

สาขาสวนยาง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ODOR OF RUBBER PLANTERS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Master of Fine Arts Program in Visual Arts

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2015

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “سابชาวสวนยาง” เสนอ
โดย นายวิวัฒน์ จินดาวงศ์ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชา
ทัศนศิลป์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารัทสนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. อาจารย์ธงชัย ศรีสุขประเสริฐ
2. อาจารย์ชูศักดิ์ ศรีขวัญ

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิชัย ภิรมย์รักษ์)

...../...../.....

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ปริญญา ตันติสุข)

...../...../.....

..... กรรมการ
(อาจารย์ธงชัย ศรีสุขประเสริฐ)

...../...../.....

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิริญญา ดวงรัตน์)

...../...../.....

..... กรรมการ
(อาจารย์ชูศักดิ์ ศรีขวัญ)

...../...../.....

56004207: สาขาวิชาทัศนศิลป์

คำสำคัญ: จิตรกรรม / สาขาชาวสวนยาง

วิวัฒน์ จินดาวงศ์: สาขาชาวสวนยาง. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: อ.ธงชัย ศรีสุข
ประเสริฐ และ อ.ชูศักดิ์ ศรีขวัญ. 51 หน้า.

ผลงานวิทยานิพนธ์หัวข้อ “สาขาชาวสวนยาง” เป็นการนำความรู้สึกผูกพันในวิถีชีวิต
เกษตรกรรมเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ โดยใช้รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว ของ
เครื่องนุ่งห่มที่มีร่องรอยจากสัมมาอาชีพ เช่น คราบเปื้อนดิน โคลน คราบน้ำยางที่ฝังลึก ที่สามารถ
สื่อถึงสัญลักษณ์และเนื้อหาเรื่องราวของชาวสวนยาง ด้วยอารมณ์ความรู้สึก บนกรรมวิธีทางจิตรกรรม
แบบสำนึก มุ่งแสดงร่องรอยชีวิตชาวสวนยางภาคใต้ของไทย เน้นการนำเสนอรูปลักษณะกายภาพ
ขนาดใหญ่ เพื่อสะท้อนถึงคุณค่าจากกลิ่นสาบแห่งความรู้สึกในเชิงนามธรรม โดยเฉพาะการใช้
เพียงน้ำหมักขูดดำ เพื่อแสดงออกถึงความเรียบง่ายของวิถีชีวิต ด้วยสุนทรีย์ภาพความงดงามจากสิ่ง
สามัญธรรมดา

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ปีการศึกษา 2558

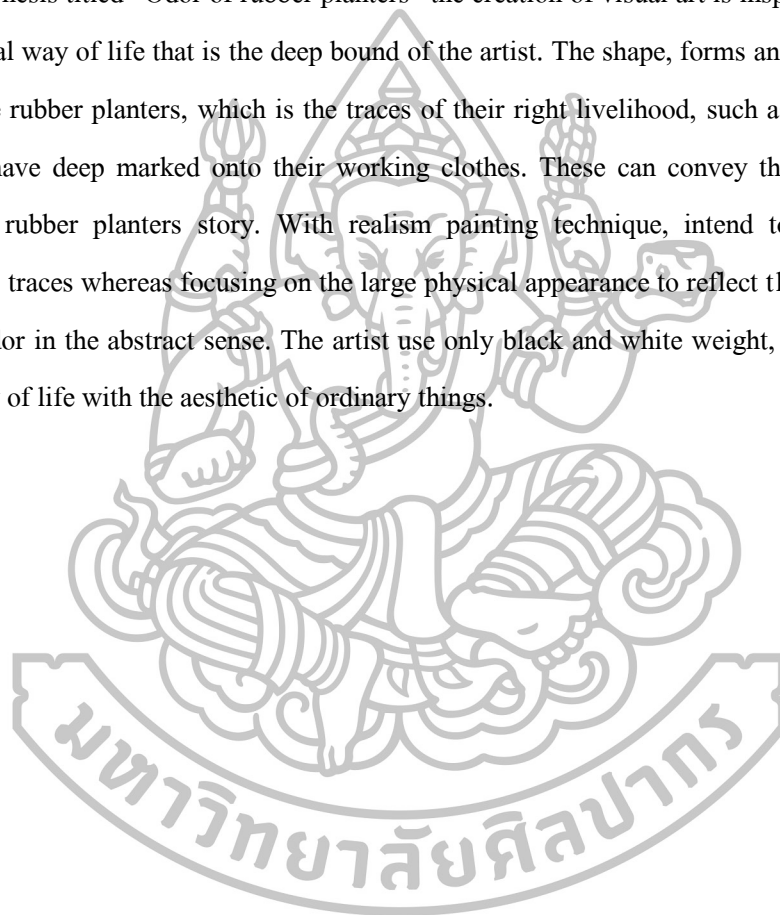
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1. 2.

56004207: MAJOR: VISUAL ARTS

KEY WORD: PAINTING / ODOR OF RUBBER PLANTERS

WIWAT JINDAWONG: ODOR OF RUBBER PLANTERS. THESIS ADVISORS:
THONGCHAI SRISUKPRASERT AND CHUSAK SRIKWAN. 51 pp.

Thesis titled “Odor of rubber planters” the creation of visual art is inspired by a sense of Agricultural way of life that is the deep bound of the artist. The shape, forms and texture of the clothes of the rubber planters, which is the traces of their right livelihood, such as dirt, mud and latex stains have deep marked onto their working clothes. These can convey the meaning and recounts the rubber planters story. With realism painting technique, intend to show rubber planters life’s traces whereas focusing on the large physical appearance to reflect the values of the unpleasant odor in the abstract sense. The artist use only black and white weight, to demonstrate the simplicity of life with the aesthetic of ordinary things.

Program of Visual Arts

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature

Academic Year 2015

Thesis Advisors' signature 1. 2.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าน้อมรำลึกถึงพระคุณของบิดามารดา ผู้ให้กำเนิด ให้ความรัก และให้การอบรม สั่งสอนเลี้ยงดูให้อยู่ในแนวทางที่ดีเสมอมา ขอกราบขอบพระคุณพี่ชาย ที่คอยสนับสนุนงบประมาณในการศึกษาเล่าเรียน และญาติพี่น้องของข้าพเจ้าทุกท่านที่เป็นผู้ให้กำลังใจและคอยช่วยเหลือเสมอมา

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์รัชชัย ศรีสุขประเสริฐ และอาจารย์ชูศักดิ์ ศรีขวัญ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รวมถึงคณาจารย์ประจำภาควิชาศิลปไทยทุกท่าน ที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ความคิดอ่าน คอยแนะนำและคอยขัดเกลาให้คำปรึกษาตลอดระยะเวลาในการทำงานวิทยานิพนธ์จนกระทั่งสำเร็จตามจุดประสงค์ที่ได้มุ่งหมายไว้

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณชาวสวนยางในพื้นที่ที่อยู่อาศัย และชาวสวนยางในอำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา ชาวสวนยางทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการลงพื้นที่ไปศึกษาเก็บข้อมูล การเข้าไปสัมผัสสัมผัสบรรยากาศของวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ พร้อมทั้งเป็นแรงบันดาลใจสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้

ข้าพเจ้าขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆทุกท่าน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในวิทยานิพนธ์ชุดนี้ทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ รวมถึงสื่อสิ่งพิมพ์ตำรา เอกสารต่างๆที่นำมาเป็นข้อมูลในการค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติมให้วิทยานิพนธ์ชุดนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
สมมติฐานของการศึกษา.....	2
ขอบเขตการศึกษา.....	2
ขั้นตอนการศึกษา.....	3
วิธีการศึกษา	3
แหล่งข้อมูล	4
อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	4
2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน	5
ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ	5
ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	5
อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากครอบครัว และวิถีชีวิตชาวสวนยาง	6
อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากพฤติกรรมกรเก็บแขวนเสื้อผ้าชาวสวนยาง....	8
อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปะ.....	10
อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานวาดเส้น.....	13
3 การกำหนดรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์.....	15
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	15
ทัศนธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	24
4 การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์	26
การสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1	26
การสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2	29
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	33

บทที่	หน้า
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1.....	33
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2.....	39
5 บทสรุป.....	45
รายการอ้างอิง.....	46
ภาคผนวก.....	47
ประวัติผู้วิจัย.....	50

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพอิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากครอบครัว และวิถีชีวิตชาวสวนยาง.....	7
2	ภาพอิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากครอบครัว และวิถีชีวิตชาวสวนยาง	7
3	ภาพอิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากการเก็บแขวนเสื้อผ้าชาวสวนยาง.....	8
4	ภาพอิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากการเก็บแขวนเสื้อผ้าชาวสวนยาง.....	9
5	ภาพอิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากการเก็บแขวนเสื้อผ้าชาวสวนยาง.....	9
6	ภาพอิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากงานศิลปะของ ปีแอร์ ออคุสต์ เรอเนอร์...	11
7	ภาพอิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากงานศิลปะของ ปีแอร์ ออคุสต์ เรอเนอร์...	11
8	ภาพอิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปะของ อ.ทวิ นันทขว้าง	12
9	ภาพอิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปะของ อ.ทวิ นันทขว้าง	12
10	ภาพอิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานวาดเส้นของ ศ.ชลุด นิ่มเสมอ	14
11	ภาพอิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานวาดเส้นของ ศ.ชลุด นิ่มเสมอ	14
12	ภาพการสร้างภาพร่างด้วยดินสอบนกระดาษ	16
13	ภาพการสร้างภาพร่างด้วยดินสอบนกระดาษ	16
14	ภาพการเตรียมพื้นเฟรม.....	17
15	ภาพการสร้างเทคนิค (Transfer).....	18
16	ภาพสำเร็จจากการสร้างเทคนิค (Transfer).....	20
17	ภาพการสร้างสรรค์ผลงานด้วยการเขียนแบบรอยที่แปร่งโดยรวมทั้งภาพ.....	20
18	ภาพการสร้างสรรค์ผลงานด้วยการลงน้ำหนักแสงเงาโดยรวมทั้งภาพ	21
19	ภาพการสร้างสรรค์ผลงานด้วยการเก็บรายละเอียดของผลงาน	21
20	ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์	22
21	ภาพการพ่นเคลือบผลงาน	23
22	ภาพผลงานช่วงก่อนวิถยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1.....	27
23	ภาพผลงานช่วงก่อนวิถยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2.....	28
24	ภาพผลงานช่วงก่อนวิถยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1.....	30
25	ภาพผลงานช่วงก่อนวิถยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2	31

ภาพที่		หน้า
26	ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3.....	32
27	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1.....	34
28	ภาพรายละเอียดของผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1.....	35
29	ภาพรายละเอียดของผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1.....	35
30	ภาพรายละเอียดของผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1.....	36
31	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2.....	37
32	ภาพรายละเอียดของผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2.....	38
33	ภาพรายละเอียดของผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2.....	38
34	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1.....	40
35	ภาพรายละเอียดของผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1.....	41
36	ภาพรายละเอียดของผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1.....	41
37	ภาพรายละเอียดของผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1.....	42
38	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2.....	43
39	ภาพรายละเอียดของผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2.....	44
40	ภาพรายละเอียดของผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2.....	44

บทที่ 1

บทนำ

ข้าพเจ้าเกิดและเติบโตบนท้องถื่นชนบททางภาคใต้ของประเทศไทย คนพื้นถิ่นส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำสวนยาง ทำนา ทำให้ข้าพเจ้าได้รับรู้และสัมผัสอย่างใกล้ชิดถึงความผูกพัน ความอบอุ่น ความสงบสุข กลมกลืนกับธรรมชาติ ชีวิตชนบทเป็นชีวิตเกษตรกรรมที่ยังคงลักษณะเฉพาะของตนเองไว้ได้ ข้าพเจ้ามีความประทับใจในวิถีชีวิตของชาวสวนยางที่มีความผูกพันมาตั้งแต่วัยเยาว์ จึงต้องการแสดงออกทางศิลปะ สะท้อนให้เห็นความเรียบง่ายของชีวิตพื้นบ้านไทยภาคใต้ และความงามจากวัตถุสามัญธรรมดา ผ่านมุมมองของเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มของชาวสวนยางที่ใช้ในการทำงาน

ภาพลักษณ์ของเสื้อผ้า พฤติกรรมการดำเนินชีวิตมีเหตุผลมาจากสภาพแวดล้อมและการดำรงอาชีพ เช่น ภูมิศาสตร์ ภูมิอากาศ ความร้อน ความชื้น เป็นต้น อาชีพส่วนใหญ่จะใช้แรงงานคนเป็นหลัก สิ่งเหล่านี้ก็จะเป็ปัจจัยก่อเกิดลักษณะของเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับความสะดวก สบาย เราจึงเห็นว่าผู้คนส่วนใหญ่ในชนบทจะมีลักษณะการใช้เครื่องนุ่งห่มที่ดูคล้ายกันเกือบทุกครัวเรือน ซึ่งเป็นไปด้วยความเรียบง่าย เข้ากับสภาพแวดล้อม เกิดความงาม โดยตัวเองที่น่าชื่นชม

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความผูกพันในวิถีชีวิตชนบทตั้งแต่วัยเยาว์ เป็นเหมือนเครื่องหล่อหลอมข้าพเจ้าให้เกิดความรักในวิถีชีวิตพื้นบ้าน บนความเรียบง่าย สงบสุข กลมกลืนและเกื้อกูลกับธรรมชาติ ชีวิตชนบทเป็นชีวิตเกษตรกรรม ข้าพเจ้าเล็งเห็นความสำคัญของวิถีชีวิตชาวสวนยาง ซึ่งการทำสวนยางเป็นวิถีชีวิตของคนส่วนใหญ่ในภาคใต้ ที่มีความสำคัญและมีความหมายต่อสังคมส่วนใหญ่ในภาคใต้และต่อประเทศชาติ

ครอบครัวของข้าพเจ้าทำอาชีพกรีดยาง จึงได้สัมผัส ได้มองเห็นสภาพความเป็นอยู่ตามประสบการณ์จริง เป็นอาชีพที่เลี้ยงครอบครัวของข้าพเจ้า และเหมือนกับอีกหลายครอบครัวในพื้นที่ชนบททางภาคใต้ เป็นอาชีพที่มีความสำคัญ มีคุณค่าทางด้านจิตใจอย่างยิ่งต่อชีวิตของข้าพเจ้า

และอีกหลายครอบครัวของชาวสวนยางทุกคน ด้วยความรักและความผูกพันในวิถีชาวสวนยาง ก่อเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ที่สะท้อนถึงความงามแบบชนบทไทย

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพวิถีชีวิตของชาวสวนยางภาคใต้ เพื่อนำมาเป็นสื่อในการแสดงออกให้เห็นถึงชีวิตและจิตวิญญาณของชาวสวนยางภาคใต้
2. เพื่อต้องการสะท้อนความรู้สึกถึงคุณค่าความหมายอันยิ่งใหญ่ในเนื้อหา เรื่องราวของวิถีชีวิตชาวสวนยาง โดยการนำเสนอสัดส่วนทางกายภาพ เช่น ขยายรูปทรงให้มีขนาดใหญ่ขึ้น
3. เพื่อต้องการแสดงออกในเรื่องกลิ่นสาบทางความรู้สึก ด้วยร่องรอยบนเสื้อผ้าจากการทำงาน เช่น คราบเหงื่อ ไคล ดิน โคลน เศษขี้มูลพืช ยางไม้ ฯลฯ ที่ปรากฏเป็นรอยเปื้อนฝังลึกอยู่บนเสื้อผ้าของชาวสวนยาง
4. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมไทยแบบร่วมสมัย รูปแบบเหมือนจริง เพื่อแสดงออกให้เห็นถึง เนื้อหาสาระ ความหมาย ที่มีอยู่ในรูปทรงของเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ตามความเป็นจริง โดยการถ่ายทอดด้วยวิธีการทางศิลปะ ที่มีความซื่อตรงและเข้าใจได้ง่าย

สมมติฐานของการศึกษา

พฤติกรรมการเก็บแขนเสื้อผ้า ลักษณะเสื้อผ้าของชาวสวนยาง จะสะท้อนสุนทรียภาพของวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวสวนยางภาคใต้ ซึ่งมีลักษณะใหม่ที่ยังคงแสดงออกถึงเอกลักษณ์ไทย และร่องรอยต่างๆที่เกิดจากภารกิจของเกษตรกร ที่ปรากฏเป็นรอยเปื้อนฝังลึกอยู่บนเสื้อผ้าจะสามารถสะท้อนถึงกลิ่นสาบทางความรู้สึกของวิถีชีวิตชาวสวนยางได้

ขอบเขตการศึกษา

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “สาบชาวสวนยาง” ข้าพเจ้าได้กำหนดขอบเขตของผลงานไว้ดังนี้

1. ขอบเขตทางด้านเนื้อหา แสดงเนื้อหาสาระของวิถีชีวิตชาวสวนยางภาคใต้ โดยอาศัยเรื่องราวที่มีอยู่ในตัวของเสื้อผ้า พฤติกรรมการเก็บแขนเสื้อผ้า ร่องรอยจากการทำงาน เช่น คราบเหงื่อ ไคล ดิน โคลน เศษขี้มูลพืช ยางไม้ ฯลฯ ที่ปรากฏเป็นรอยอันก่อเกิดจินตนาการต่อ เนื่องจากการเห็นเป็นเบื้องต้น

2. ขอบเขตทางด้านรูปแบบ นำเสนอเป็นผลงานจิตรกรรมไทยแบบร่วมสมัย รูปแบบเหมือนจริง โดยการนำเสนอสัดส่วนทางรูปทรงขนาดใหญ่ เน้นการใช้สีน้ำหนักขาวดำ

ขั้นตอนการศึกษา

วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ได้แบ่งงานอย่างเป็นขั้นตอนโดยสังเขป ดังนี้

1. การศึกษาด้านข้อมูล โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการเข้าไปสัมผัสบรรยากาศของวิถีชีวิตความเป็นอยู่ชาวสวนยางภาคใต้ โดยมุ่งเน้น พฤติกรรมการเก็บแวนเสื่อผ้า ร่องรอยของคราบยางไม้ที่ปรากฏเป็นรอยเปื้อนฝังลึกอยู่บนเสื่อผ้า ด้วยวิธีการบันทึกภาพจากสถานที่จริง ตามสภาพความเป็นอยู่จริง

2. วิเคราะห์ข้อมูล การนำข้อมูลรูปภาพถ่ายทั้งหมดมาประมวล วิเคราะห์ เพื่อหาเป้าหมายและแนวทางในการสร้างสรรค์

3. การสร้างภาพร่าง โดยการเลือกภาพถ่ายที่มีมุมมองตรงกับเนื้อหา ความคิด อารมณ์ และความรู้สึกในการแสดงออก ที่จะสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานศิลปะให้มากที่สุด มาสร้างเป็นภาพร่างน้ำหนักขาวดำ

4. จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน

5. ปฏิบัติงานจริง

6. บันทึกรวบรวมข้อมูล ปัญหาและการแก้ไขเพื่อทำงานภาคเอกสาร

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาเรื่อง วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวสวนยางภาคใต้

1.1 ศึกษาวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวสวนยางในภาคสนาม จังหวัดพัทลุง สงขลา นครศรีธรรมราช และกระบี่

1.2 สังเกตวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวสวนยาง ด้วยการเข้าไปมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติเหมือนกับชาวสวนยาง ตั้งแต่เริ่มลงกรีดยาง การเก็บน้ำยาง การทำยางแผ่น การนำน้ำยางไปขาย จนทำงานเสร็จในแต่ละวัน

1.3 สัมภาษณ์พูดคุยกับชาวสวนยางตั้งแต่คนในครอบครัวญาติพี่น้อง และชาวสวนยางคนอื่นๆถึงสภาพวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ อารมณ์ความรู้สึก และความคิด ในแต่ละวัน แต่ละเดือน แต่ละปี

2. ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเก็บแวนเสื่อผ้า ลักษณะเสื่อผ้าของชาวสวนยางภาคใต้

2.1 สังเกตพฤติกรรมการเก็บแขวนเสื้อผ้า เช่น การตากผ้าบนราวเชือก การตากผ้าบนราวไม้ไผ่ การแขวนเสื้อผ้าบนตะปู ฯลฯ

2.2 สังเกตลักษณะของเสื้อผ้า เนื้อผ้า และร่องรอยของคราบยางไม้ที่ปรากฏเป็นรอยเปื้อนฝังลึกอยู่บนเสื้อผ้า

2.3 สัมภาษณ์ชาวสวนยาง ถึงลักษณะการเก็บแขวนเสื้อผ้า ลักษณะของเสื้อผ้า เสื้อผ้าที่ใช้ในการทำงานเป็นประจำ ระยะเวลาของเสื้อผ้าที่ใช้ในการทำงาน

แหล่งข้อมูล

1. ข้อมูลจากสภาพความเป็นอยู่จริงของวิถีชีวิตชาวสวนยาง โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการถ่ายภาพจากสถานที่จริง
2. ข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าหนังสือ และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาเรื่องราว

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

1. อุปกรณ์ที่ใช้ในการบันทึกข้อมูล
 - 1.1 กล้องถ่ายรูป, คอมพิวเตอร์
 - 1.2 สมุดบันทึก, สมุดเสกซ์, ดินสอ, ปากกา
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
 - 2.1 ผ้าใบ, โครงเฟรมไม้
 - 2.2 แปรงทาสี, ทรายทรายขัดน้ำ
 - 2.3 ทินเนอร์, ลูกประคบ
 - 2.4 หน้ากากกรองสารเคมี, ถุงมือยาง, แวนไอ
 - 2.5 ผงเกรยอง, ผงคาร์บอน, ผงเกรยองสีน้ำตาล
 - 2.6 พู่กัน, สำลี, สำลีก้อน
 - 2.7 ภาพถ่ายต้นแบบสีและขาวดำ, ต้นแบบจริงของเสื้อผ้าชาวสวนยาง

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “สาวชาวสวนยาง” นี้ ข้าพเจ้าได้ศึกษาข้อมูล และเก็บรวบรวมข้อมูลจากประสบการณ์ ความรัก ความผูกพันในวิถีชีวิตชาวสวนยางภาคใต้ ซึ่งข้าพเจ้าได้ซึมซับได้สัมผัสถึงสภาพวิถีชีวิตความเป็นอยู่โดยตรงจากครอบครัว และในพื้นที่อยู่อาศัย จึงทำให้สามารถรับรู้ และเข้าใจเป็นอย่างดี จึงนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยต้องการแสดงออกทางศิลปะด้วยแนวเรื่องจากพฤติกรรมการเก็บแขวนเสื้อผ้าของชาวสวนยาง และร่องรอยจากการทำงานที่ปรากฏเป็นรอยเปื้อนฝังลึกอยู่บนเสื้อผ้า

ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ

ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากสิ่งใกล้ตัวและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อยู่อาศัย จากวิถีชีวิตของชาวสวนยาง ซึ่งข้าพเจ้าได้ซึมซับ ได้สัมผัสถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ตามสภาพความเป็นจริงจากประสบการณ์โดยตรงของตัวเอง ครอบครัว และในพื้นที่อยู่อาศัย ข้าพเจ้าสะท้อนใจเมื่อเห็นเสื้อผ้าของชาวสวนยางที่เต็มไปด้วยร่องรอยจากการทำงาน โดยเฉพาะคราบของยางไม้ ทำให้ข้าพเจ้ามองเห็นถึงความเหน็ดเหนื่อย ความลำบากในการทำงาน โดยใช้แรงงานคนเป็นหลัก ร่องรอยจากการทำงานที่ปรากฏเป็นรอยเปื้อนฝังลึกอยู่บนเสื้อผ้านั้น ทำให้รู้สึกและจินตนาการได้ไปถึงการตรากตรำทำงานหนักในแต่ละวัน แต่ละเดือน แต่ละปี เพื่อความเป็นอยู่ของตัวเองและครอบครัว

ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ของข้าพเจ้า จะมีแนวคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เราซึมซับ สัมผัส และมีความรัก ความผูกพันมาตั้งแต่วัยเยาว์ เช่น วิถีชีวิต พื้นถิ่น ครอบครัว การประกอบอาชีพ เหล่านี้ล้วนเป็นความทรงจำโดยตรงที่เรามี ทำให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจนำมาสร้างสรรค์ผลงาน ได้ดีกว่าสิ่งที่เราไม่คุ้นเคย เพราะสามารถรับรู้และเข้าใจในสิ่งที่เราสัมผัสได้เป็นอย่างดี ข้าพเจ้ามองเห็นคุณค่าและความงามของวัตถุสามัญธรรมดา แต่เวลาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ จึง

จำเป็นจะต้องใส่ความหมาย เนื้อหาเรื่องราว อารมณ์ และความรู้สึกให้พิเศษขึ้น เพื่อให้เกิดอารมณ์ สะเทือนใจต่อผู้ชมผลงานศิลปะ

การถ่ายทอดธรรมชาติมิได้หมายความว่า ศิลปะคือการเลียนแบบธรรมชาติเสียทุกอย่าง แต่ศิลปินต้องมีหน้าที่เข้าใจธรรมชาติ ศึกษาหาความจริงจากธรรมชาติ แล้วรู้จักถ่ายทอดธรรมชาติออกมา โดยคัดเลือกตัดตอนเอาเฉพาะที่เป็นความงามหรือเกิดความรู้สึกประทับใจมา ประดับแต่งงานศิลปะ แม้ธรรมชาติจะมีความสวยงามสดงดงาม ช่วยจรรโลงโลกให้น่าอยู่และให้ความสดชื่นรื่นรมย์เพียงใดแต่ธรรมชาติก็ทำให้ศิลปะไม่ ธรรมดาที่ปราศจากมนุษย์เข้ามา เกี่ยวข้อง¹

อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากครอบครัว และวิถีชีวิตชาวสวนยาง

ครอบครัวของข้าพเจ้าทำอาชีพกรีดยาง จึงทำให้มีความรัก ความผูกพันมาตั้งแต่วัยเยาว์ ทำให้ได้ซึมซับได้สัมผัส และมองเห็นสภาพวิถีชีวิตความเป็นอยู่ตามความเป็นจริง อาชีพกรีดยาง เป็นอาชีพที่เลี้ยงครอบครัวของข้าพเจ้า และเหมือนกับอีกหลายครอบครัวที่ประกอบอาชีพนี้ อาชีพกรีดยางถือได้ว่าเป็นอาชีพที่มีความสำคัญในพื้นที่ชนบททางภาคใต้ ซึ่งกระทำกันมาเป็นเวลาช้านาน มีรูปแบบวิถีชีวิตที่เรียบง่าย สงบสุข และกลมกลืนกับธรรมชาติ วิถีชีวิตมีทั้งทุกข์และสุข มีความสุขเมื่อได้กรีดยาง และราคาขายสูงพอสมควร ทุกข์เมื่อต้องเจอกับปัญหาและอุปสรรคต่างๆ เช่น ฝนตก ฤดูฝน และต้นยางพาราผลัดใบ ซึ่งจะกรีดยางไม่ได้ จึงต้องหาอาชีพอื่นๆเสริมในช่วงเวลานั้น แต่ถึงจะต้องเจอกับปัญหาอุปสรรคต่างๆ ชาวสวนยางทุกคนยังต่อสู้ในวิถีชีวิต เพื่อประคองตัวเองและครอบครัว

¹ ประเสริฐ ศิลรัตน์, *สุนทรียะทางทัศนศิลป์* (กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์, 2542), 29.

ภาพที่ 1 ภาพอิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากครอบครัว และวิถีชีวิตชาวสวนยาง

ภาพที่ 2 ภาพอิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากครอบครัว และวิถีชีวิตชาวสวนยาง

อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากพฤติกรรมการเก็บแขวนเสื้อผ้าชาวสวนยาง

สภาพของเสื้อผ้าจากพฤติกรรมการเก็บแขวนของชาวสวนยางในแต่ละครัวเรือนจะมีลักษณะคล้ายๆกัน คือ พาดไว้ที่ราวเชือก พาดไว้ที่ราวไม้ไผ่ พาดไว้ที่ระเบียงบ้าน แขวนไว้ตรงตะปูล ฯลฯ การเก็บแขวนเสื้อผ้าของชาวสวนยางเต็มไปด้วยความเรียบง่าย เมื่อจะลงกรีดยางก็จะนำเสื้อผ้าที่พาดไว้นั้นมาสวมใส่ จะใส่ตามชุดที่ตัวเองถนัด และเป็นชุดที่ใส่บ่อยครั้ง แต่ละครอบครัวก็จะมีเสื้อผ้าที่ใช้ในการทำงานพาดไว้ร่วมกัน ใกล้เคียงกันหลายๆตัว มีทั้งของพ่อ แม่ ลูก เสื้อผ้าบางตัวที่ใส่กรีดยาง สวมใส่กันเป็นเวลานานหลายปี จึงทำให้มีร่องรอยขาด และร่องรอยจากการทำงาน เช่น คราบเหงื่อไคล ดินโคลน เศษขี้ฟืน ขางไม้ ฯลฯ ซึ่งปรากฏเป็นรอยเปื้อนฝังลึกอยู่บนเสื้อผ้า โดยเฉพาะร่องรอยของคราบขางไม้ที่ติดแน่น จะสะสมร่องรอยของคราบขางไม้จากการทำงานในแต่ละวัน จนเวลานานกลายเป็นก้อนของขางไม้ ส่วนมากแต่ละชุดจะใส่แล้วใส่อีก จนครบรอบการหยุดกรีดยาง คือ 3 วัน ถึงจะได้ซักเสื้อผ้า เสื้อผ้าแต่ละตัวจึงมีกลิ่นสาบจากการทำงานติดอยู่กับเสื้อผ้าแทบทุกตัว

ภาพที่ 3 ภาพอิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากการเก็บแขวนเสื้อผ้าชาวสวนยาง

ภาพที่ 4 ภาพอิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากการเก็บแวนเสื้อผ้าชาวสวนยาง

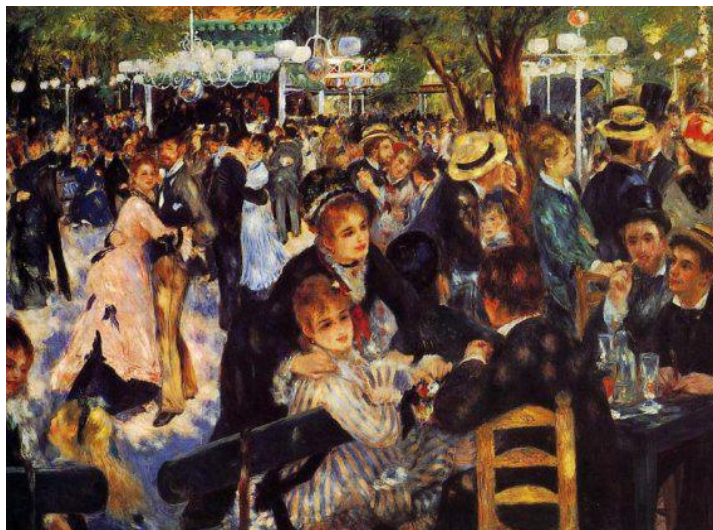
ภาพที่ 5 ภาพอิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากการเก็บแวนเสื้อผ้าชาวสวนยาง

อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปะ

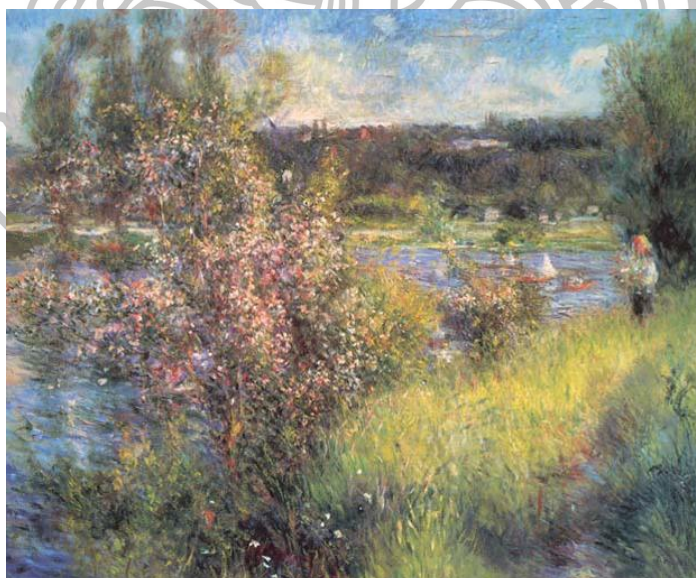
ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้จากเอกศิลปินชาวฝรั่งเศส คือ ปีแอร์ ออกุสต์ เรอเนอร์ (Pierre Auguste Renoir) เป็นศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบอิมเพรสชันนิสต์ (Impressionist) ศิลปินในลัทธินี้สร้างสรรค์ผลงานจากความประทับใจในบรรยากาศของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบข้าง แสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึก ต่อบรรยากาศของธรรมชาตินั้นๆ โดยข้าพเจ้ามีความประทับใจในลักษณะการใช้ที่แปร่งที่เป็นอิสระ ที่แสดงอารมณ์ ความรู้สึก ทำให้ผลงานดูมีชีวิต มีพลัง มีบรรยากาศของภาพที่กลมกลืน ข้าพเจ้าจึงนำมาปรับใช้ในผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ในขั้นตอนการขึ้นน้ำหนักและโครงรวมๆทั้งภาพ ด้วยลักษณะรอยที่แปร่งที่แสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกที่ข้าพเจ้ามีความรักความผูกพันและความสะเทือนใจในวิถีชีวิตชาวสวนยาง

นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปินไทย คือ อาจารย์ทวี นันทขว้าง ท่านเป็นผู้บุกเบิกรูปแบบการเขียนภาพหุ่นนิ่ง ภาพเหมือน และภาพทิวทัศน์ที่ไม่ซ้ำแบบใคร ท่านมักชอบวาดภาพดอกบัว ข้าพเจ้าประทับใจในการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของศิลปินลงไปในภาพผลงาน ทำให้ภาพผลงานของท่านดูมีชีวิต มีจิตวิญญาณ และมีอารมณ์ความรู้สึกแฝงไว้อยู่ในผลงานทุกชิ้น ข้าพเจ้าจึงได้นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า

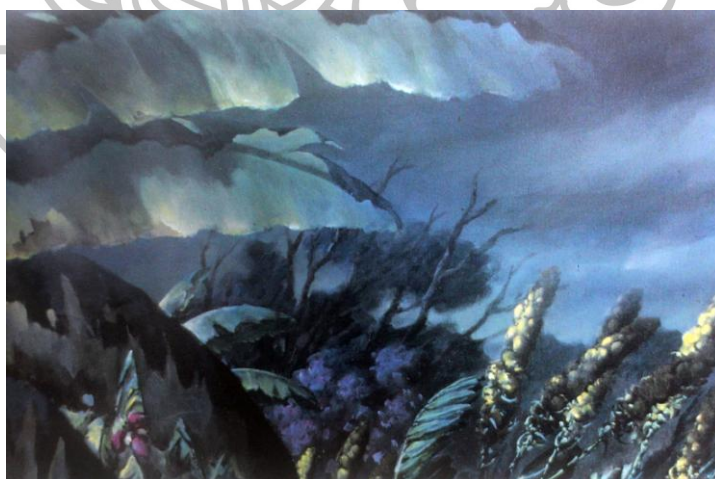
ภาพที่ 6 ภาพอิมพิรสชันลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากงานศิลปะของ ปีแอร์ ออกุสต์ เรอแนัวร์
ที่มา: **10 of the Most Expensive Paintings**, เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2559, เข้าถึงได้จาก
<http://www.smashinglists.com/10-most-expensive-paintings/>

ภาพที่ 7 ภาพอิมพิรสชันลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากงานศิลปะของ ปีแอร์ ออกุสต์ เรอแนัวร์
ที่มา: **Archive June**, เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2559, เข้าถึงได้จาก
http://www.conservapedia.com/Archive_June

ภาพที่ 8 ภาพอภิปรัชญาที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปะของ อ.ทวี นันทขว้าง
ที่มา: สมพร รอดบุญ, ชีวิตและงานของอาจารย์ทวี นันทขว้าง (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์,
2538), 80.

ภาพที่ 9 ภาพอภิปรัชญาที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานศิลปะของ อ.ทวี นันทขว้าง
ที่มา: สมพร รอดบุญ, ชีวิตและงานของอาจารย์ทวี นันทขว้าง (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์,
2538), 21.

อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานวาดเส้น

ในการวาดเส้น ศิลปินจะผสมผสานวัตถุหรือสิ่งที่เขาเลือกสรรจากธรรมชาติเข้ากับการตอบสนองทางกาย ซึ่งได้แก่ความรู้สึกสัมผัสที่เขามีต่อรูปทรง ที่ว่าง เส้น ลักษณะผิว ฯลฯ และการตอบสนองทางจิต ได้แก่ อารมณ์ ความรู้สึก หรือจินตนาการที่เกิดจากการรับรู้ในสิ่งที่สัมผัส ซึ่งเป็นผลมาจากทัศนคติและประสบการณ์ที่เขามีต่อสิ่งนั้น งานวาดเส้นเป็นศิลปะที่มีลักษณะเฉพาะของตัวเอง สามารถตอบสนองความจำเป็นในการแสดงออกได้ไม่ยิ่งหย่อนกว่างานจิตรกรรมหรือภาพพิมพ์ ยิ่งกว่านั้น วิธีการหรือลักษณะเฉพาะของการวาดเส้นยังมีปรากฏเป็นโครงสร้างอยู่ในงานทัศนศิลป์ประเภทอื่นอีก เช่น รอยพู่กันในงานจิตรกรรม เส้นรูปนอกและเส้นรูปในในงานประติมากรรม ร่องรอยทั้งหลายในงานภาพพิมพ์ ตลอดจนเส้นโครงสร้างและเส้นรูปนอกในงานสถาปัตยกรรม เหล่านี้ล้วนมาจากแนวความคิดที่เป็นโครงสร้างของการวาดเส้นทั้งสิ้น จนเราอาจกล่าวได้เต็มปากว่า วาดเส้นเป็นพื้นฐานอย่างยิ่งของแก่นหรือวิญญาณของทัศนศิลป์ทุกสาขา²

การวาดเส้นจากแบบ ไม่ว่าจะแบบคน หรือสัตว์ หรือสิ่งใดก็ตาม ไม่ใช่วาดให้เหมือน ไม่ต้องเขียนให้ถูกต้อง และไม่ใช้วาดให้สวย คำว่า เหมือน ถูกต้อง หรือสวยนั้นไม่มีในภาษาของศิลปะ มีแต่คำว่า ชีวิต ความจริง พลัง ความสะเทือนใจ การแสดงออกอันไหวงามสง่า ฯลฯ และเราสามารถค้นพบความหมายของคำเหล่านี้ได้ในรูปทรงของธรรมชาติ โดยผ่านการเห็นที่ถูกกล่อมเกลามาแล้วด้วยประสบการณ์และการฝึกปฏิบัติอย่างถูกวิธี การจะจับสาระของสิ่งต่างๆ ที่ศิลปินต้องการแสดงให้ได้อย่างแท้จริงนั้น ศิลปินจะต้องฝึกการมองเห็นเป็นอันดับแรกเสียก่อน ฝึกการเห็น ให้ถี่ถ้วน เห็นทุกมุมทุกด้านแม้แต่ส่วนที่มองไม่เห็น ทั้งรูปภายนอกและโครงสร้างภายใน จนถึงกับเห็นชีวิตวิญญาณ หรือเห็นแก่นในสิ่งนั้น การฝึกมองเห็นนี้จะต้องกระทำควบคู่ไปกับการปฏิบัติวาดเส้น³

² ชลูด นิ่มเสมอ, วาดเส้นสร้างสรรค์ (กรุงเทพฯ: อมรินทร์, 2553), 15.

³ เรื่องเดียวกัน, 19.

ภาพที่ 10 ภาพอิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานวาดเส้นของ ศ.ชวลูต นิ่มเสมอ
ที่มา: หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร, จิตรกรรมฝาผนังของอาจารย์ชวลูต และผลงาน
ย้อนหลัง (กรุงเทพฯ: แพลน พรินท์ติ้ง, 2556), 74.

ภาพที่ 11 ภาพอิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากผลงานวาดเส้นของ ศ.ชวลูต นิ่มเสมอ
ที่มา: หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร, จิตรกรรมฝาผนังของอาจารย์ชวลูต และผลงาน
ย้อนหลัง (กรุงเทพฯ: แพลน พรินท์ติ้ง, 2556), 76.

บทที่ 3

การกำหนดรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์

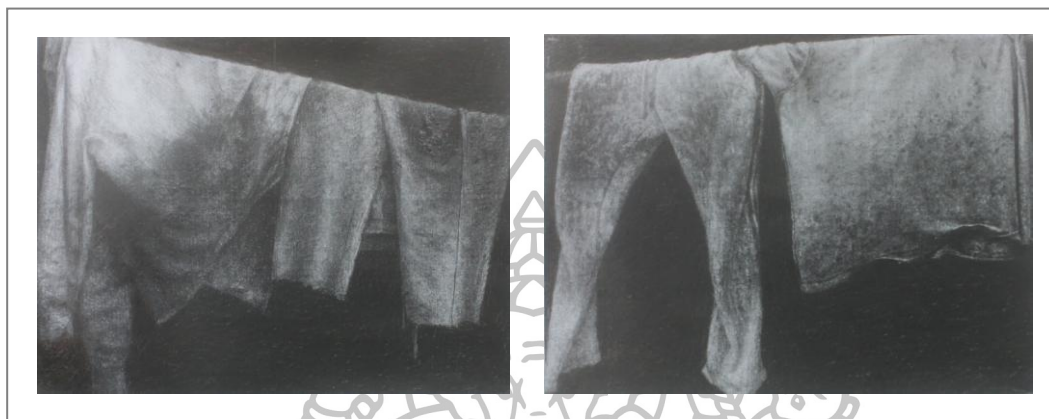
ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “สาวชาวสวนยาง” นี้ ข้าพเจ้าได้กำหนดรูปแบบและขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานไว้อย่างเป็นระบบและเป็นระเบียบตั้งแต่เริ่มต้นจนผลงานสำเร็จสมบูรณ์ นับได้ว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า โดยมีการกำหนดรูปแบบและขั้นตอนการสร้างสรรค์ ดังนี้

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

1. การศึกษาข้อมูล โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการเข้าไปสัมผัสบรรยากาศของวิถีชีวิตความเป็นอยู่โดยตรงจากครอบครัว และชาวสวนยางในพื้นที่ชนบทภาคใต้ ด้วยการเข้าไปมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติเหมือนกับชาวสวนยาง สังเกตพฤติกรรมการเก็บแขวนเสื้อผ้า พร้อมทั้งพูดคุยถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ การทำงาน โดยมุ่งเน้นเรื่องพฤติกรรมการเก็บแขวนเสื้อผ้าและร่องรอยของคราบยางไม้ที่ปรากฏเป็นรอยเปื้อนฝังลึกอยู่บนเสื้อผ้า ด้วยวิธีการถ่ายภาพจากสถานที่จริง ตามสภาพความเป็นอยู่จริง

2. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำข้อมูลภาพถ่ายที่ได้จากข้างต้นมาประมวลวิเคราะห์ร่วมกันเพื่อหาเป้าหมายแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “สาวชาวสวนยาง” โดยภาพรวม หลักเกณฑ์ในการเลือกภาพถ่าย โดยคำนึงถึงลักษณะการเก็บแขวนเสื้อผ้าและร่องรอยจากการทำงาน โดยเฉพาะร่องรอยของคราบยางไม้ที่ปรากฏเป็นรอยเปื้อนฝังลึกอยู่บนเสื้อผ้า และเป็นภาพข้อมูลที่มีความรู้สึกสะเทือนใจตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้เห็น ในสภาพความเป็นอยู่จริง เพื่อต้องการแสดงออกถึงเนื้อหาเรื่องราวความสะเทือนใจในวิถีชีวิตและจิตวิญญาณของชาวสวนยางภาคใต้

3. การสร้างภาพร่าง เมื่อได้ภาพถ่ายต้นแบบของชิ้นงานที่จะขยายเป็นผลงานจริงแล้ว จึงนำไปถ่ายเอกสารขาวดำน้ำหนักอ่อนๆ แล้วจึงนำมาวาดเส้นด้วยดินสอเพิ่มเติมน้ำหนักแสงเงาให้สมบูรณ์ พร้อมทั้งปรับพื้นหลังของภาพเสื้อผ้าให้เป็นน้ำหนักดำเข้ม เพื่อต้องการเน้นรูปทรงของเสื้อผ้าให้เด่น คุณภาพรวมของภาพร่างถึงความลงตัว ความสมบูรณ์ และความพอดีของรูปทรงเสื้อผ้ากับพื้นหลังด้านซ้ายขวา ด้านบนล่าง เพื่อความลงตัวในผลงานชิ้นต้น

ภาพที่ 12 ภาพการสร้างภาพร่างด้วยดินสอบนกระดาษ

ภาพที่ 13 ภาพการสร้างภาพร่างด้วยดินสอบนกระดาษ

4. การเตรียมพื้นเฟรม เลือกใช้ผ้าใบที่มีเนื้อผ้าเรียบละเอียด เพื่อสะดวกในการรองพื้น และการสร้างสรรค์ผลงาน เมื่ออิงผ้าใบบน โครงเฟรม ไม้เรียบร้อยแล้ว จึงรองพื้นเฟรมด้วยสีรองพื้น สีขาวชนิดด้าน ในสัดส่วนสีขาว 60 เปอร์เซ็นต์ ผสมกับน้ำสะอาด 40 เปอร์เซ็นต์ คนให้เข้ากัน แล้วทารองพื้นเฟรมด้วยแปรงทาสีขนาดใหญ่ รองพื้นไปที่ละชั้น รอให้แต่ละชั้นแห้งจึงทารองพื้น ไปจนครบ 7 ชั้น ชั้นสุดท้ายจะผสมสีน้ำตาลลงไป ในสีรองพื้นสีขาวที่ผสมแล้วเล็กน้อย เพื่อต้องการให้พื้นเฟรมเป็นสีครีมอ่อนๆ ไม่ดูขาวเกินไป เมื่อรองพื้นเฟรมจนครบ 8 ชั้น รอจนกว่าพื้นเฟรมแห้งสนิทจึงนำไปฉีดน้ำให้ทั่วทั้งเฟรม แล้วขัดพื้นเฟรมด้วยกระดาษทรายขัดน้ำเบอร์ 320 และเบอร์ 500 ขัดจนพื้นเฟรมเรียบเนียน แล้วล้างออกให้สะอาดและทิ้งไว้จนพื้นเฟรมแห้ง

ภาพที่ 14 ภาพการเตรียมพื้นเฟรม

5. การสร้างเทคนิค โดยการกลับด้านภาพถ่ายต้นแบบจากซ้ายไปขวา แล้วนำไปถ่ายเอกสารขาวดำเป็นน้ำหนักร้อนๆขนาดเท่ากับภาพร่างต้นแบบ เพียงแต่เป็นภาพกลับด้านซ้ายขวา แล้วนำไปถ่ายเอกสารขาวดำขยายสัดส่วนเท่ากับขนาดเฟรมด้วยน้ำหนักร้อนไปทางอ่อน แล้วนำภาพถ่ายเอกสารที่ขยายแล้วมาคว่ำให้ด้านที่เป็นภาพประกบกับพื้นเฟรม เมื่อทำเทคนิคเสร็จก็จะได้อด้านที่ถูกต้องของภาพต้นแบบ ดัดขอบกระดาษกับขอบเฟรมด้วยเทปกาว แล้วใช้เทคนิคการถ่ายเทย้ายที่ฝังคาร์บอนจากกระดาษถ่ายเอกสารลงบนพื้นเฟรมผ้าใบ (Transfer) โดยการใช้ลูกประคบจุ่มทินเนอร์แล้วนำมาถูลงบนกระดาษถ่ายเอกสารที่ประกบอยู่ด้านบนเฟรม ต้องรีบถูเพราะทินเนอร์จะระเหยเร็ว ทำไปจนเสร็จทั่วทั้งเฟรม ทิ้งไว้สักพักแล้วลอกกระดาษถ่ายเอกสารออกจากพื้นเฟรม จะได้ภาพผลงานที่ติดลงบนพื้นเฟรม เป็นรูปทรงและพื้นผิวของเสื้อผ้าชาวสวนยางโดยภาพรวมแบบคร่าวๆ

ภาพที่ 15 ภาพการสร้างเทคนิค (Transfer)

6. การสร้างสรรค์ผลงาน ใช้เทคนิคการวาดเส้นด้วยผงเกรของ ผงคาร์บอน โดยการเขียนทับเทคนิค (Transfer) ที่สร้างไว้ในขั้นตอนแรก กำหนดให้ผงเกรของเป็นน้ำหนักกลาง ผงคาร์บอนอ่อนเป็นน้ำหนักอ่อน ผงคาร์บอนเข้มเป็นน้ำหนักเข้ม เริ่มวาดเส้นขั้นตอนแรกโดยการใช้ก้อนสำลีสับผงคาร์บอน โดยลงเป็นรอยที่แปร่งเป็นภาพโดยรวมทั้งภาพแบบคร่าวๆ โดยแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกที่ตัวเองมีต่อความรักความผูกพันในวิถีชีวิตชาวสวนยาง จากนั้นกำหนดทิศทางของน้ำหนักแสงเงาโดยรวมทั้งภาพแบบคร่าวๆ แล้วเขียนด้วยผงเกรของสีน้ำตาลลงไปด้วยรอยที่แปร่ง เพื่อแสดงออกถึงร่องรอยของคราบยางไม้ที่ปรากฏเป็นรอยเปื้อนฝังลึกอยู่บนเสื้อผ้าทั้งภาพแบบคร่าวๆ เพื่อสร้างความสมจริงของคราบยางไม้ และร่องรอยคราบต่างๆ แล้วลงน้ำหนักพื้นหลังภาพเสื้อผ้าให้เป็นน้ำหนักดำ เริ่มดูน้ำหนักโดยภาพรวมทั้งภาพ กำหนดทิศทางของน้ำหนักแสงเงา พร้อมทั้งสังเกตเส้นและทางของชาวสวนยางที่นำมาศึกษาจากต้นแบบจริง จึงลงน้ำหนักด้วยพู่กันแบนเบอร์ใหญ่สุดกับผงเกรของ โดยคำนึงถึงโครงสร้างของเสื้อผ้า รอยยับ มิติของภาพ ความนูน ความลึก ระยะ เขียนด้วยลักษณะรอยที่แปร่ง โดยภาพรวมทั้งภาพ เมื่อได้โครงของน้ำหนักแสงเงาเป็นภาพโดยรวมทั้งภาพแล้ว จึงเริ่มสังเกตลักษณะอารมณ์ความรู้สึกในตัวเสื้อผ้า ร่องรอยจากการทำงาน เช่น คราบดิน โคลน คราบยางไม้ ฯลฯ สังเกตรอยยับของเสื้อผ้า โครงสร้างเสื้อผ้า ลักษณะเนื้อผ้า แล้วจึงเริ่มเก็บรายละเอียดภาพไปที่ละจุด เขียนต่อกันไปด้วยอารมณ์ที่ต้องการแสดงออกถึงกลิ่นอายทางความรู้สึก และความสะเทือนใจที่มีต่อวิถีชีวิตชาวสวนยาง เมื่อเขียนจนเสร็จทั้งภาพจึงดูความสมบูรณ์ในภาพรวมของผลงานอีกครั้งในเรื่องของน้ำหนักแสงเงา อารมณ์ความรู้สึก รายละเอียดของคราบยางไม้ และรายละเอียดอื่นๆจนภาพรวมของผลงานมีความสมบูรณ์ลงตัวมากที่สุด

ภาพที่ 16 ภาพสำเร็จจากการสร้างเทคนิค (Transfer)

ภาพที่ 17 ภาพการสร้างสรรค์ผลงานด้วยการเขียนแบบรอยที่แปรงโดยรวมทั้งภาพ

ภาพที่ 18 ภาพการสร้างสรรค์ผลงานด้วยการลงน้ำหมักแสงเงาโดยรวมทั้งภาพ

ภาพที่ 19 ภาพการสร้างสรรค์ผลงานด้วยการเก็บรายละเอียดของผลงาน

ภาพที่ 20 ภาพผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

7. การเก็บรักษาผลงาน ด้วยเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานเป็นเทคนิคการวาดเส้นด้วยผงเกรของ ผงคาร์บอน ทำให้ไม่คงทนต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องเก็บรักษาผลงานด้วยวิธีการเคลือบด้วย (Grumbacher) แบบเงา (Gloss medium) สัดส่วนของการผสม (Grumbacher) แบบเงา 50 เปอร์เซ็นต์ น้ำสะอาด 50 เปอร์เซ็นต์ คนให้เข้ากันแล้วนำไปใส่ในกาพ่นโดยใช้วิธีการพ่นเคลือบด้วยถังลม พ่นตามแนวนอนและแนวตั้งของเฟรม โดยการพ่นสลับกันไปในแต่ละชั้น ประมาณ 7 ชั้น จนกว่าผงคาร์บอนจะไม่ติดมือเมื่อสัมผัส การพ่นเคลือบผลงานควรพ่นในเวลาตอนกลางวัน เนื่องจากตอนกลางคืนอากาศมีความชื้นอาจทำให้ภาพเกิดรอยฝ้าได้

ภาพที่ 21 ภาพการพ่นเคลือบผลงาน

8. การวิเคราะห์ผลงาน วิเคราะห์ผลงานจากการเปรียบเทียบผลงานในแต่ละช่วงระยะของการสร้างสรรค์ผลงานในแต่ละชั้น โดยหลักในการวิเคราะห์ผลงาน เช่น ความสมบูรณ์ของผลงาน เอกภาพ เนื้อหา เรื่องราว แนวความคิด อารมณ์ความรู้สึก ความสะท้อใจในการแสดงออกของผลงานต่อผู้ดู วิเคราะห์ถึงข้อดีข้อเสียและปัญหาของผลงานในแต่ละชั้น แต่ละช่วงระยะ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีการพัฒนาผลงานในชั้นต่อไป เพื่อความสมบูรณ์และความลงตัวในผลงานให้มากที่สุด

ทัศนธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

1. เส้น (Line) เส้นในผลงานเป็นขอบเขตของรูปทรงเส้นและรูปทรงทางของชาวสวนยาง เป็นขอบเขตของน้ำหนักแสงเงาบนเส้นผืน ความรู้สึกที่เกิดจากทิศทางของเส้นในผลงาน เส้นตั้งเกิดจากรูปทรงของเส้นผืนที่มีลักษณะห้อยลงมาในแนวดิ่ง ให้ความรู้สึกถึงความมั่นคง แข็งแรงจริงจัง เส้นนอนในผลงานเป็นเส้นของทิศทางราวตากผ้าและทิศทางของเส้นผืนจากซ้ายไปขวา ให้ความรู้สึกพักผ่อน เบิกบาน เส้นเฉียงเกิดจากทิศทางของเส้นผืนให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว เส้นที่เฉียงและโค้งเป็นเส้นขอบเขตเส้นผืนและเป็นเส้นรอยยับของเส้นผืน ให้ความรู้สึกที่ขาดระเบียบ ตามยถากรรม เส้นโครงสร้างเป็นเส้นที่มองไม่เห็นด้วยตาเป็นเส้นในจินตนาการ ในผลงานเป็นเส้นที่เคลื่อนไหวไปตามรูปทรง น้ำหนักแสงเงา รอยยับของเส้นผืนและคราบของยางไม้

2. รูปทรง (Form) รูปทรงจะเป็นตัวบ่งบอกถึงเนื้อหาเรื่องราวของวิถีชีวิตชาวสวนยาง ในผลงานรูปทรงคือ รูปทรงของเส้นผืนและทางของชาวสวนยาง โดยการขยายสัดส่วนทางรูปทรงของเส้นผืนชาวสวนยางให้มีขนาดใหญ่เกินจริง เพื่อต้องการสะท้อนความรู้สึกถึงคุณค่าความหมายอันยิ่งใหญ่ในเนื้อหาเรื่องราวของวิถีชีวิตชาวสวนยาง

3. น้ำหนัก (Tone) น้ำหนักในผลงานเกิดจากการแทนค่าจากน้ำหนักสีตามธรรมชาติของความเป็นจริงเป็นน้ำหนักขาวดำ เป็นน้ำหนักอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงและบริเวณที่เป็นเงาของเส้นผืน รอยยับของเส้นผืน น้ำหนักของคราบยางไม้ที่ปรากฏเป็นรอยเปื้อนฝังลึกอยู่บนเส้นผืน น้ำหนักให้ปริมาตร ความนูน ลึก รอยยับเส้นผืน ระยะของรูปทรงเส้นผืน ให้เกิดความรู้สึกลวงตา มีความสมจริง มีมิติ บริเวณที่น้ำหนักตัดกันบนเส้นผืนจะดึงดูดความสนใจและนำสายตาให้เคลื่อนจากบริเวณหนึ่งไปอีกบริเวณหนึ่ง ส่วนน้ำหนักของพื้นหลังจะเป็นน้ำหนักดำที่ดูสงบนิ่ง ตัดกันกับรูปทรงของเส้นผืน เพื่อต้องการขบขันรูปทรงเส้นผืนให้ดูเด่น

4. ลักษณะผิว (Texture) ลักษณะผิวในผลงานเป็นลักษณะผิวที่ทำเทียมขึ้น เมื่омองดูจะรู้สึกว่ายาบหรือละเอียด แต่เมื่อสัมผัสจะต้องเข้าใจจริงกลับเป็นพื้นผิวเรียบๆที่เกิดจากลักษณะการ

เขียน และรอยที่แปร่งให้เกิดลักษณะผิวที่ดูสมจริง มีมิติลวงตา เช่น ร่องรอยของคราบดิน โคลน เศษ รั้วพีช ยางไม้ ฯลฯ โดยเฉพาะร่องรอยของคราบยางไม้ที่ปรากฏเป็นรอยเป็นองผิงลึกลงบนเสื้อผ้า มี ลักษณะเป็นคราบสีดำนํ้าตาลและเป็นก้อน ลักษณะผิวและคราบของยางไม้มีความสำคัญมากใน การสื่อถึงเนื้อหาเรื่องราว เพื่อแสดงออกถึงกลิ่นสาบทางความรู้สึกของวิถีชีวิตชาวสวนยาง และ ลักษณะผิวยังขึ้นอยู่กับลักษณะของเสื้อผ้า และรอยยับบนเสื้อผ้า

5. พื้นที่ว่าง (Space) พื้นที่ว่างในผลงานเป็นความต่างกันของรูปเสื้อผ้าชาวสวนยางกับ พื้นหลังซึ่งเป็นน้ำหนักดำเข้ม พื้นหลังที่ดำเข้มจึงเป็นพื้นที่ว่างให้กับผลงาน ปริมาณของพื้นที่ว่าง ในผลงานจะขึ้นอยู่กับช่องว่างของลักษณะรูปทรงเสื้อผ้าที่นำมาเป็นภาพต้นแบบ พื้นที่ว่างใน ผลงานทำหน้าที่ขบเน้นรูปทรงของเสื้อผ้าชาวสวนยางให้ดูเด่น สร้างความกลมกลืนและเป็น บรรยากาศของภาพโดยรวม

การที่เราสามารถเห็นรูปทรงในธรรมชาติและในงานศิลปะได้ก็เพราะรูปทรงกับที่ว่าง หรือรูปกับพื้นมีความแตกต่างกันในน้ำหนัก ในสี หรือในลักษณะผิว ถ้ารูปกับพื้นมีน้ำหนัก สี หรือลักษณะผิวเป็นอย่างเดียวกัน เราจะไม่เห็นรูปเลย ดังนั้น ปัจจัยของการเห็นที่ นอกเหนือจากประสาทตาและแสง ก็คือ ความต่างกันของรูปกับพื้น รูปทรงกับที่ว่างหรือรูป กับพื้นเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกัน แต่ต้องอาศัยซึ่งกันและกัน¹

¹ ชลูด นิ่มเสมอ, องค์ประกอบของศิลปะ, พิมพ์ครั้งที่ 6 (กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช,

บทที่ 4

การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “สาวชาวสวนยาง” นี้ให้ออกมาเป็นผลงานที่สำเร็จได้นั้น ข้าพเจ้าต้องศึกษาข้อมูล ค้นคว้า ทดลอง และพัฒนาอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ต้องอาศัยระยะเวลาในการดำเนินงาน ตลอดจนถึงการแก้ไขปัญหา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องสมบูรณ์ และตรงตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการแสดงออก โดยมีระยะของการสร้างสรรค์และพัฒนาผลงาน ดังนี้

การสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

การสร้างสรรค์ผลงานในระยะนี้ โดยการเลือกมุมมองของภาพเสื้อผ้าชาวสวนยางแบบเป็นกลุ่มหลายๆตัวมาแสดงออก ภาพรวมของผลงานในระยะนี้ยังไม่ชัดเจนในเนื้อหาเรื่องราวที่ต้องการแสดงออก มีความต้องการสื่อถึงเรื่องอะไร เพื่ออะไร ความหมายที่ต้องการแสดงออกยังไม่ชัดเจนเท่าที่ควร ทำให้ภาพรวมของผลงานขาดความสมบูรณ์ แต่ข้อดีคือลักษณะการแสดงออกของที่แปร่ง การแสดงออกของอารมณ์ความรู้สึก จึงทำให้ภาพผลงานมีคูมีชีวิต มีความรู้สึกของความ เป็นเสื้อผ้า ลักษณะของเสื้อผ้า

ภาพที่ 22 ภาพผลงานช่วงก่อนนิเทศนิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 23 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

การสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

การสร้างสรรค์ผลงานในระยะนี้ โดยการเลือกมุมมองของเสื้อผ้ามาเป็นสื่อในการแสดงออกเพียงตัวเดียวหรือสองตัว โดยเน้นให้ความสำคัญของคราบขางไม้ที่ปรากฏเป็นรอยเป็นองศ์ลิกอยู่บนเสื้อผ้า พื้นหลังภาพเป็นพื้นดำเข้มที่ไม่แสดงเนื้อหาสาระใดๆ เพื่อเป็นการเน้นรูปทรงของเสื้อผ้าให้เด่น ระยะนี้ด้านเนื้อหาเรื่องราวมีความชัดเจนเพิ่มขึ้น รวมถึงการขยายสัดส่วนทางรูปทรงให้มีขนาดใหญ่ เพื่อต้องการสื่อถึงความหมายความสำคัญที่ยิ่งใหญ่ของเนื้อหาเรื่องราว และสร้างความสะเทือนใจ แรงปะทะทางศิลปะต่อผู้ดู รวมถึงการใช้ที่แปร่งที่มีความอิสระเพิ่มขึ้น แต่ก็มีปัญหาในช่วงระยะนี้ คือยังไม่สามารถควบคุมรูปทรงของภาพที่ขยายใหญ่มากได้ดีเท่าที่ควร จึงทำให้ขาดความสมบูรณ์ในตัวผลงาน และร่องรอยของคราบขางไม้ที่ปรากฏบนเสื้อผ้า ยังแสดงออกได้ไม่รู้ลิกสะเทือนอารมณ์และปะทะต่อผู้ดูเท่าที่ควร

ภาพที่ 24 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 25 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 26 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “สาวชาวสวนยาง” นี้ การนำเสนอเนื้อหาเรื่องราวในการแสดงออกมีความชัดเจน คือ ต้องการสะท้อนความรู้สึกถึงคุณค่าความหมายอันยิ่งใหญ่ของวิถีชีวิตชาวสวนยาง โดยการนำเสนอสัดส่วนทางรูปทรงของเสื้อผ้าชาวสวนยางให้มีขนาดใหญ่เกินจริง และต้องการแสดงออกในเรื่องกลิ่นสาบทางความรู้สึก แสดงออกด้วยร่องรอยจากการทำงาน โดยเฉพาะคราบของยางไม้ที่ปรากฏเป็นรอยเปื้อนฝังลึกอยู่บนเสื้อผ้า ดังนั้นข้อมูลภาพถ่ายของเสื้อผ้าชาวสวนยางที่จะนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานนั้นจะต้องมีความสะเทือนใจตั้งแต่ขั้นตอนการเก็บข้อมูลแล้ว

ข้าพเจ้านำเสนอผลงานวิทยานิพนธ์จำนวน 4 ชิ้น จึงแบ่งการสร้างสรรค์ผลงานออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

เป็นการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 และชิ้นที่ 2 นำเสนอมุมมองเกี่ยวกับกางเกงของชาวสวนยาง ซึ่งเป็นชุดที่ใช้ในการกรีดยาง เป็นการขยายสัดส่วนทางรูปทรงให้มีขนาดใหญ่ แต่เมื่อเป็นเสื้อผ้า 2 ตัว จึงทำให้ขนาดของรูปทรงขยายสัดส่วนได้ไม่ใหญ่เท่าที่ควร และด้วยพื้นหลังของภาพที่เป็นน้ำหนักดำเข้มมีพื้นที่เยอะจึงทำให้รูปทรงดูเล็กลงไป ชิ้นที่ 1 แสดงออกด้วยอารมณ์และความรู้สึกของคราบยางไม้ที่ปรากฏเป็นรอยเปื้อนฝังลึกอยู่บนเสื้อผ้าได้ดีพอสมควร แต่ความสะเทือนใจและแรงปะทะต่อผู้ดูยังไม่ดีเท่าที่ควร ผลงานโดยภาพรวมมีความสมบูรณ์ด้วยน้ำหนักแสงเงา ส่วนชิ้นที่ 2 มีปัญหาคล้ายๆกันกับชิ้นแรก คือ ความสะเทือนใจและแรงปะทะต่อผู้ดูยังไม่ดีเท่าที่ควร น้ำหนักของผลงานไม่ค่อยสมบูรณ์ เนื่องจากการเขียนทับหลายครั้งจึงทำให้ภาพซ้ำ ที่แปร่งไม่สด และปัญหาที่สำคัญอีกอย่างคือ การเคลือบผลงาน ซึ่งจะทำให้น้ำหนักของภาพผลงานโดยรวมลดลงไปเล็กน้อย และความคมชัดของภาพลดลงไปด้วย

ภาพที่ 27 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

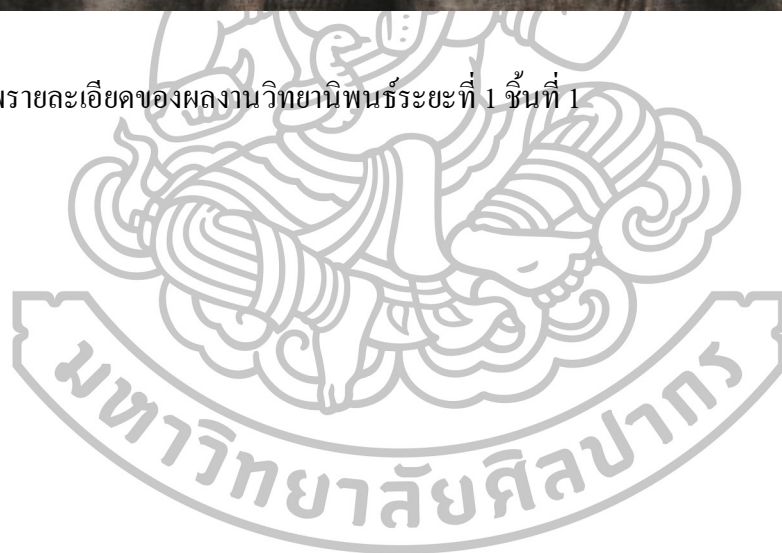
ภาพที่ 28 ภาพรายละเอียดของผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 29 ภาพรายละเอียดของผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 30 ภาพรายละเอียดของผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 31 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 32 ภาพรายละเอียดของผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 33 ภาพรายละเอียดของผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

เป็นการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3 และขั้นที่ 4 นำเสนอมุมมองของสื่อชาวสวนยางเพียงตัวเดียว เพื่อต้องการขยายสัดส่วนทางรูปทรงให้มีขนาดใหญ่ ต้องการแสดงออกถึงอารมณ์ ความสะเทือนใจ และแรงปะทะต่อผู้ดู ด้วยขนาดของรูปทรงที่ใหญ่และร่องรอยจากการทำงาน โดยเฉพาะคราบของยางไม้ที่ปรากฏเป็นรอยเปื้อนฝังลึกอยู่บนเสื้อผ้า ผลงานในระยะนี้สามารถแสดงออกได้ตรงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ผลงานมีความสมบูรณ์ของน้ำหนักแสงเงา รายละเอียดของผลงาน อารมณ์ความรู้สึกกลิ่นสาบของยางไม้แสดงออกได้เป็นอย่างดี แต่ปัญหาที่เลี่ยงไม่ได้คือ ปัญหาจากการเคลือบผลงาน ซึ่งจะทำให้น้ำหนักและความคมชัดของผลงานลดลงไปเล็กน้อย

ภาพที่ 34 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1

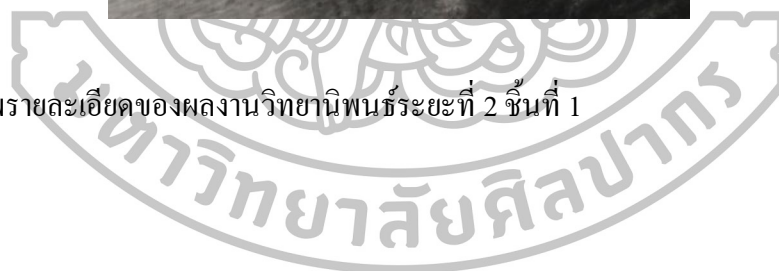
ภาพที่ 35 ภาพรายละเอียดของผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 36 ภาพรายละเอียดของผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 37 ภาพรายละเอียดของผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 38 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 39 ภาพรายละเอียดของผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 40 ภาพรายละเอียดของผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาค้นคว้าวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “สาวชาวสวนยาง” ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานโดยมีที่มาจากแรงบันดาลใจในครอบครัวและวิถีชีวิตของชาวสวนยางภาคใต้ กับความรู้สึกส่วนตัวและวิธีการทางศิลปะ จนเกิดเป็นผลงานจิตรกรรมไทยแบบร่วมสมัย รูปแบบเหมือนจริง ที่มีลักษณะเฉพาะตน มุ่งสร้างเนื้อหาเรื่องราวจากวัตถุสามัญธรรมดา และเจาะลึกให้ถึงแก่นมากกว่าจะสรรหารูปทรงแปลกใหม่ ความรู้สึกถึงวิถีชีวิตของชาวสวนยาง โดยภาพรวมของชีวิตพื้นบ้านไทย ได้ถูกรวบรวมถ่ายทอดให้อยู่ในภาพมุมมองของการเก็บแขวนเสื้อผ้าของชาวสวนยาง และร่องรอยจากการทำงาน เช่น คราบเหงื่อไคล ดิน โคลน เศษขี้เถ้า ขางไม้ ฯลฯ ที่ปรากฏเป็นรอยเปื้อนฝังลึกอยู่บนเสื้อผ้า เพื่อเป็นการสะท้อนกลิ่นสาบในเชิงของความรู้สึก สะท้อนความรู้สึกถึงคุณค่าความหมายอันยิ่งใหญ่ในเนื้อหาเรื่องราวของวิถีชีวิตชาวสวนยาง โดยการนำเสนอสัดส่วนทางรูปทรงให้มีขนาดใหญ่ เพื่อสร้างความสะเทือนใจ และแรงปะทะทางศิลปะต่อผู้เสพ

จากประสบการณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้นำมาเป็นข้อคิดและแก้ไขปรับปรุงอย่างเป็นระบบถึงข้อดีและข้อเสียจากปัญหาที่เกิดขึ้นในการสร้างสรรค์ผลงาน จึงมองเห็นการพัฒนาในด้านต่างๆของการสร้างสรรค์ผลงานที่นำไปสู่การแสดงผลออกที่ชัดเจน ทั้งด้านความคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ รวมถึงการแสดงผลออกของอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งล้วนเป็นประสบการณ์ที่สำคัญ อันมีส่วนช่วยให้การสร้างสรรค์ผลงานสำเร็จลุล่วง นับว่าเป็นกระบวนการที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาผลงานในลำดับต่อไป ทั้งนี้ข้าพเจ้าหวังว่าการศึกษาค้นคว้าวิทยานิพนธ์ชุดนี้ จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ศึกษาค้นคว้าและผู้สนใจทั่วไป นำเป็นแนวทางไปปรับเปลี่ยนให้ตรงกับเนื้อหาเรื่องราวและแนวความคิดของตนเองได้

รายการอ้างอิง

ชลุค นิ่มเสมอ. วาดเส้นสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: อมรินทร์, 2553.

_____. องค์ประกอบของศิลปะ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2544.

ประเสริฐ ศิลรัตน์. สุนทรียะทางทัศนศิลป์. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์, 2542.

สมพร รอดบุญ. ชีวิตและงานของอาจารย์ทวี นันทขว้าง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, 2538.

หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร. จิตรกรรมฝาผนังของอาจารย์ชลุค และผลงานย้อนหลัง.

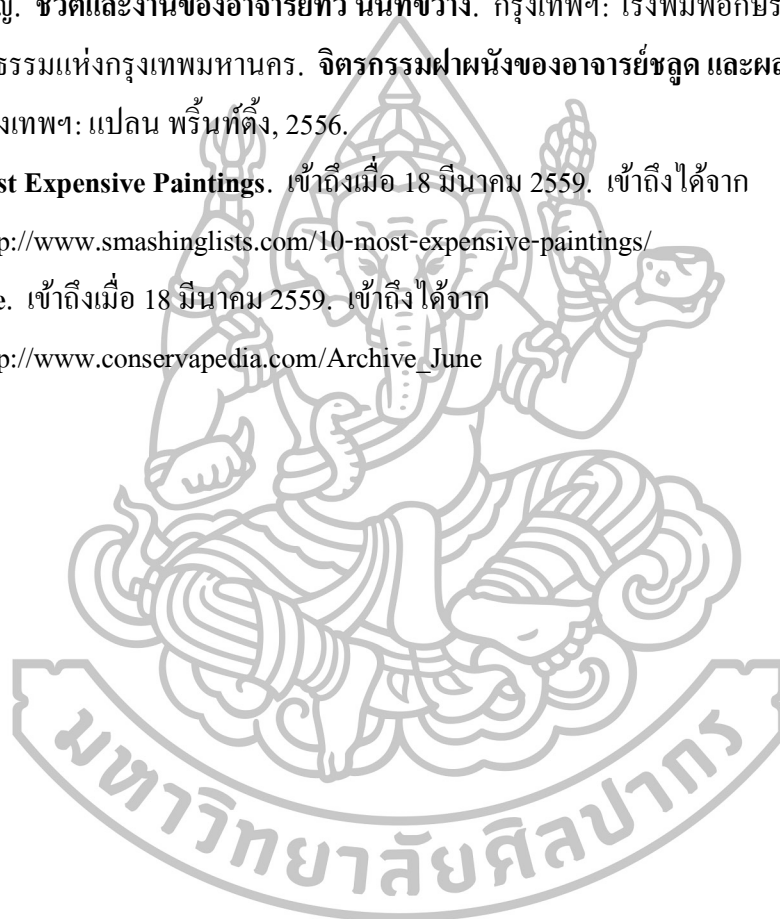
กรุงเทพฯ: แพลน พรีนติ้ง, 2556.

10 of the Most Expensive Paintings. เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก

<http://www.smashinglists.com/10-most-expensive-paintings/>

Archive June. เข้าถึงเมื่อ 18 มีนาคม 2559. เข้าถึงได้จาก

http://www.conservapedia.com/Archive_June

ภาคผนวก

รายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์

ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

1. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1
ชื่อผลงาน “สาบขาวสวนยาง 1” เทคนิค ผงเกรของ ผงคาร์บอนบนผ้าใบ
ขนาด 150 x 250 เซนติเมตร ปีที่สร้างสรรค์ พ.ศ. 2557
2. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2
ชื่อผลงาน “สาบขาวสวนยาง 2” เทคนิค ผงเกรของ ผงคาร์บอนบนผ้าใบ
ขนาด 103 x 280 เซนติเมตร ปีที่สร้างสรรค์ พ.ศ. 2557

ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

1. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1
ชื่อผลงาน “สาบขาวสวนยาง 3” เทคนิค ผงเกรของ ผงคาร์บอนบนผ้าใบ
ขนาด 200 x 200 เซนติเมตร ปีที่สร้างสรรค์ พ.ศ. 2557
2. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2
ชื่อผลงาน “สาบขาวสวนยาง 4” เทคนิค ผงเกรของ ผงคาร์บอนบนผ้าใบ
ขนาด 280 x 140 เซนติเมตร ปีที่สร้างสรรค์ พ.ศ. 2557
3. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3
ชื่อผลงาน “สาบขาวสวนยาง 5” เทคนิค ผงเกรของ ผงคาร์บอนบนผ้าใบ
ขนาด 250 x 215 เซนติเมตร ปีที่สร้างสรรค์ พ.ศ. 2557

ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

1. ผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1
ชื่อผลงาน “สาบขาวสวนยาง 6” เทคนิค ผงเกรของ ผงคาร์บอนบนผ้าใบ
ขนาด 210 x 280 เซนติเมตร ปีที่สร้างสรรค์ พ.ศ. 2558
2. ผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2
ชื่อผลงาน “สาบขาวสวนยาง 7” เทคนิค ผงเกรของ ผงคาร์บอนบนผ้าใบ
ขนาด 215 x 300 เซนติเมตร ปีที่สร้างสรรค์ พ.ศ. 2558

ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

1. ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน “สาวชาวสวนยาง 8” เทคนิค ผงเกรของ ผงคาร์บอนบนผ้าใบ

ขนาด 260 x 170 เซนติเมตร ปีที่สร้างสรรค์ พ.ศ. 2558

2. ผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน “สาวชาวสวนยาง 9” เทคนิค ผงเกรของ ผงคาร์บอนบนผ้าใบ

ขนาด 235 x 260 เซนติเมตร ปีที่สร้างสรรค์ พ.ศ. 2558

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นายวิวัฒน์ จินดาวงศ์
 เกิด 22 พฤศจิกายน 2530
 ที่อยู่ 46 หมู่ 6 ต.ห่านโพธิ์ อ.เขาชัยสน จ.พัทลุง 93130
 โทร 083-923-6733
 E-mail wiwat_jinda@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2542 โรงเรียนบ้านแหลมดิน (ห้านันท์อุปถัมภ์)
 พ.ศ. 2545 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์พัทลุง
 พ.ศ. 2548 วิทยาลัยช่างศิลป์นครศรีธรรมราช
 พ.ศ. 2553 ปริญญาตรี ภาควิชาศิลป์ไทย (เกียรตินิยมอันดับ 2) คณะจิตรกรรม
 ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
 พ.ศ. 2558 ปริญญาโทบัณฑิต ทักษะศิลป์ (ศิลป์ไทย) คณะจิตรกรรมประติมากรรม
 และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการแสดงผลงาน

นิทรรศการเดี่ยว

พ.ศ. 2559 นิทรรศการศิลปะ “สาบชาวสวนยาง” พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์
 ถนนเจ้าฟ้า กรุงเทพฯ

นิทรรศการกลุ่ม

พ.ศ. 2553 นิทรรศการศิลปะ “Reflect of Voices” หอศิลป์วัฒนธรรมแห่ง
 กรุงเทพมหานคร
 นิทรรศการศิลป์ไทยร่วมสมัย “จินตนาการในศิลป์ไทย” พิพิธภัณฑ์ธนาคาร
 ไทย ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
 นิทรรศการศิลป์ไทย ณ หอศิลป์บรมราชกุมารี อาคารศูนย์ปฏิบัติการ
 ทักษะศิลป์สิรินธร
 พ.ศ. 2554 นิทรรศการศิลป์นิพนธ์ 2553 ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีสุดท้าย

- คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
 นิทรรศการ โครงการค่ายเยาวชนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมสมัย
 (ทัศนศิลป์) รุ่นที่ 6 ณ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
- พ.ศ. 2555 นิทรรศการภาพจิตรกรรม “84 พรรษา ธรรมราชา ประชาธิปไตย”
 นิทรรศการแสดงผลศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 29
 นิทรรศการ “36 ปี แห่งการเรียนรู้สู่การสร้างสรรค์และพัฒนาศิลปะไทย”
 หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
- พ.ศ. 2557 นิทรรศการศิลปกรรม 8 ปี ยุวศิลปินสร้างสรรค์งานศิลปะกับศิลปินแห่งชาติ
 หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

เกียรติประวัติ

- พ.ศ. 2545 ได้รับทุนการศึกษาต่อเนื่องจนจบปริญญาตรี โครงการทุนการศึกษา บริษัท
 กรุงไทยการไฟฟ้า จำกัด
- พ.ศ. 2553 ได้รับทุนส่งเสริมการศึกษาการสร้างสรรค์ศิลปะ “มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก
 เปรม ติณสูลานนท์”
- พ.ศ. 2554 เข้าค่ายเยาวชนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมสมัย (ทัศนศิลป์) ณ บ้านดำ
 นางแล จ.เชียงราย
 ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนเยาวชนไทย เดินทางไปต่อยอดการฝึกอบรม
 เชิงปฏิบัติการ ณ สาธารณรัฐอิตาลี ในโครงการค่ายเยาวชนสร้างสรรค์
 ผลงานศิลปะร่วมสมัย (ทัศนศิลป์) รุ่นที่ 6
 รางวัลประกาศนียบัตรเกียรตินิยมอันดับ 3 เหรียญทองแดง ประเภท
 จิตรกรรม การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 57
 รางวัลสนับสนุนศิลปินรุ่นเยาว์ การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปิน
 รุ่นเยาว์ ครั้งที่ 28
- พ.ศ. 2555 รางวัล Triennial Prizes ประเภทวาดเส้น การแสดงภาพพิมพ์และวาดเส้น
 นานาชาติ ครั้งที่ 3